

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Lenky Matyášové, Ph.D. a JUDr. Jakuba Camrdu, Ph.D. v právní věci žalobců: a) **D. G.**, b) **nezl. A. G.**, oba zastoupení JUDr. Ottou Mrňavým, advokátem se sídlem Praha 3, Tachovské nám. 649/3, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti žalobců proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 4. 3. 2013, č. j. 1 Az 7/2012 - 44,

takto:

- I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje.**
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Ustanovenému právnímu zástupci, advokátovi JUDr. Otto Mrňavému, **se přiznává** odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti v částce 3400 Kč, která bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě do 2 měsíců od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

Rozhodnutím Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 28. 3. 2012, č. j. OAM-112/ZA-ZA06-ZA04-2011, nebyla žalobcům (dále jen „stěžovatelé“) udělena mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

Proti tomuto rozhodnutí podali stěžovatelé žalobu, která byla zamítnuta napadeným rozsudkem Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), když soud dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem a žalobu proto podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“) jako nedůvodnou zamítl.

Včas podanou kasační stížností se následně stěžovatelé domáhali zrušení rozsudku městského soudu u Nejvyššího správního soudu. Svým podáním ze dne 15. 5. 2013, doručeným zdejšímu soudu dne 16. 5. 2013, však kasační stížnost vzali v plném rozsahu

zpět, neboť dne 18. 4. 2013 stěžovatelé požádali žalovaného o zařazení do programu dobrovolného návratu a na podané kasační stížnosti proto již dále netrvali.

Podle § 37 odst. 4 s. ř. s., může vzít navrhovatel svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl. Jak dále stanoví § 47 písm. a) s. ř. s., soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět.

Nejvyšší správní soud uvádí, že projev vůle stěžovatelů, kterým došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti, je zcela jednoznačný, určitý a nevzbuzuje pochybnosti o tom, že jím stěžovatelé zamýšleli ukončení řízení o kasační stížnosti jeho zastavením. Nejvyšší správní soud proto s ohledem na výše uvedené a v souladu s § 120 s. ř. s. a § 47 písm. a) s. ř. s. rozhodl tak, že řízení o kasační stížnosti zastavil.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže bylo řízení zastaveno.

Ustanovenému zástupci soud přiznal odměnu za jeden úkon právní služby ve výši 3100 Kč podle § 11 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) a § 7 bodem 5 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů, a dále jeden režijní paušál ve výši 300 Kč podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu. Uvedená částka v celkové výši 3400 Kč bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 2 měsíců od právní moci tohoto usnesení. Náklady právního zastoupení stěžovatelů nese podle § 35 odst. 8 s. ř. s. stát.

Poučení: Proti tomuto usnesení **není** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 31. května 2013

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu